

да се отстранатъ, та по тая причина азъ напустнахъ банитѣ и отидохъ въ Сливенъ, гдѣто имахъ да си купя нѣкои работи, съ цѣль да не навлеча подозрѣние на себе си. Въ Сливенъ, случайно се запознахъ съ Александра Пенкова и се черпихме съ бира. Слѣдъ 1—2 дена случайно се научихъ, че трѣбвало да отида на банитѣ до настѣжванието на изборитѣ въ Сливенъ. Азъ самъ искахъ да отида на лѣджитѣ, но понеже и Александръ Пенковъ каза, че и той искалъ да отиде, отидохме заедно. Това е било само моето свиждане съ Алек. Пенкова. Той, Миларовъ, както по-добрѣ сте го видѣли въ дневника и както ви се прѣдстави сега, не е можалъ да заговаря съ Пенкова. Освѣнтъ това, азъ имахъ и други два въпроса, които се касаяха до нашата православна теология. Слѣдователно тоя Миларовъ, който има доказателство, че се е занимавалъ съ тия работи, които може да прѣдстави прѣдъ сѣдѣтъ, ако бѣде случай, — той не е можалъ да заговаря съ Алек. Пенкова. Отъ цѣлата ми корресонденция не може да се види друго нѣщо, освѣнтъ, че нѣма нито сѣнка отъ подобно нѣщо. Азъ даже отъ Кривцова съмъ тайлъ нѣкои работи, та колко повече отъ Пенкова. Напротивъ има доказателства, че азъ съмъ трѣгналъ съвършенно на другъ пѣтъ, а не по заговори. Този Миларовъ се билъ срѣщналъ съ Алек. Пенкова и го питалъ: (Чете обв. актъ): „има ли понятие отъ химията, за да му се възложило нѣкакво си прѣдприятие, като го прѣдупрѣдилъ, че се касае до важни секретни работи, които, ако той не би съумѣялъ да скрие, щѣли биле да му струватъ живота. Касаяло се, да се взематъ мѣрки, за да се укрие и упазни отъ поврѣждане динамитъ, който щѣлъ да се пренесе отъ Турция и билъ прѣдначенъ за употребление не въ близко бѣдѣще. Слѣдъ това съобщилъ му, че ще му открие важни тайни, но прѣдварително поискалъ да даде прѣдъ него такава клѣтва: „заклѣвамъ се, че това, което ми кажешъ, ще го паза въ тайна и ако чуешъ нѣщо отъ това или се усъмнишъ въ менѣ, давамъ ти право да ме погубишъ“. А когато свѣдѣтеля далъ и клѣтва, Миларовъ продължилъ, че ималъ свои хора въ Карнобатъ, които щѣлъ билъ да прати въ Софія, за да хванатъ и убиятъ г. Стамболова; че ако това не сполучило, то щѣлъ да заповѣда да се употребѣи въ дѣлото динамитъ и че пари за тая цѣль щѣло да се отпуснатъ отъ руското правителство“. Можехъ ли азъ да кажа това на Пенкова, когото не познавахъ добрѣ? Въ Карнобатъ азъ съ никого не